

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 3C/50/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514208520
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Macúchová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3514208520.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Evou Macúchovou, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom v Piešťanoch, Ul. Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: F. Š., D.. XX.XX.XXXX, N. D. O. D. S., M.É. XXX/XX, o zaplatenie 165,53 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Zrušuje sa platobný rozkaz zo dňa 27.04.2015 č.k. 3C/50/2015-24.

II. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 29,45 eura, vyčíslené úroky z omeškania 4,37 eura a úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 29,45 eura od 04.09.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa návrh zamieta.

IV. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 10.09.2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 165,53 eura a vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 24,62 eura z tejto sumy za obdobie od 07.11.2012 do 03.09.2014, ako aj úrokov z omeškania vo výške 8,15 % ročne od 04.09.2014 do zaplatenia. Uviedol, že ako veriteľ uzatvoril dňa 28.10.2011 s odporcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol spotrebiteľský úver vo výške 239,- eur. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver splácať riadne a včas, a to v pravidelných ôsmich mesačných splátkach po 37,51 eura. Nakoľko však neuhrádzal úverové splátky včas a riadne, bol v omeškaní s úhradou záväzku. Odporcu vyzval listom zo dňa 23.10.2012 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty a zo zosplatených splátok v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Zmluvné pokuty a upomienky si uplatnil v zmysle Hlavy 18 úverových zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Uplatnil si náhradu trov konania.

Súd návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu a platobným rozkazom zo dňa 27.04.2015 č.k. 3C/50/2015-24 zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 165,53 eura, vyčíslených úrokov z omeškania 24,62 eura a úrokov z omeškania z prisúdenej istiny vo výške 8,15 % ročne od 04.09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Platobný rozkaz sa nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk, preto ho súd podľa ust. § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie vecí samej nie je potrebné nariadovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie vecí vzdali.

Podľa ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v tomto konaní ide o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 18.06.2015.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu na začatie konania, úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2011, úverových zmluvných podmienok navrhovateľa, výzvou zo dňa 23.10.2012 a poštového hárku, výpisom čerpania, splátok a úhrad a zistil tento skutkový stav vecí:

Účastníci konania uzavreli dňa 28.10.2011 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ ako úverový veriteľ poskytol odporcovi ako úverovému dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 239,- eur. Odporca sa zaviazal úver zaplatiť v ôsmich mesačných splátkach po 37,51 eura. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 53 %, priemerná hodnota RPMN 42,36 %, dátum prvej splátky 28.11.2011 a lehota splatnosti 30.06.2012. Z návrhu, ako aj z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že odporca zaplatil dve splátky po 37,51 eura, jednu splátku v sume 42,51 eura a jednu splátku v sume 92,02 eura, teda celkom zaplatil navrhovateľovi 209,55 eura. Listom zo dňa 23.10.2012 vyzval navrhovateľ odporcu na zaplatenie dlžnej sumy 165,53 eura najneskôr do 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Návrhom na začatie konania si navrhovateľ voči odporcovi uplatnil nárok na zaplatenie istiny v tejto výške, ktorá ako vyplýva z výpisu čerpania, splátok a úhrad pozostáva z čiastkových nárokov:

- istina 97,81 eura
- úrok 7,22 eura
- poistenie Bill protection 7,50 eura
- upomienka II 36,- eur
- zmluvná pokuta 17,- eur.

Okrem istiny si navrhovateľ uplatnil aj úroky z omeškania z tejto sumy, a to vyčíslené ku dňu spisania návrhu v sume 24,62 eura (úroky vo výške 8,15 % ročne od 07.11.2012 - teda pätnásty deň odo dňa odoslania výzvy odporcovi k splateniu úveru do 03.09.2014) a od 04.09.2014 do zaplatenia vo výške 8,15 % ročne z istiny 165,53 eura.

Súd považuje za dôvodný a preukázaný nárok navrhovateľa na zaplatenie istiny len vo výške 29,45 eura, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 239,- eur a odporcom uhradenou sumou 209,55 eura, a to z toho dôvodu, že súd považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov z nižšie uvedených dôvodov.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Úverové zmluvné podmienky sa posudzujú podľa rovnakých zákonných ustanovení ako úverová zmluva.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. d) č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy sa rozumejú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

Podľa § 2 písm. h) č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí podľa § 9 ods. 2, písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí podľa § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods. 1, prvá veta Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Na základe vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci súd dospel k tomu záveru, že návrh navrhovateľa je iba čiastočne dôvodný. Súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi bola dňa 28.10.2011 uzatvorená úverová zmluva, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Bola uzatvorená medzi právnickou osobou ako veriteľom, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a fyzickou osobou - spotrebiteľom, ktorej bol poskytnutý úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Súd zistil, že úverová zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, konkrétne termíny (splatnosť) jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré spolu tvoria mesačnú splátku, ako ani údaj o tom, z čoho pozostáva úverová splátka s tým, že osobitne pri každej jednotlivéj splátke malo byť zvlášť uvedené, aká suma predstavuje výšku samotnej splátky, aká suma predstavuje úroky z úveru prípadne ďalšie náklady spotrebiteľa, a preto je potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd poukazuje na to, že zmyslom ustanovenia § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy je, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere informovaný o tom, v akých termínoch splatnosti je povinný uhrádzať jednotlivé splátky spotrebiteľského úveru a presne do kedy mu povinnosť splácať istinu, úroky a iné poplatky bude trvať. Predmetná úverová zmluva síce obsahuje údaj o RPMN, avšak tento údaj je nesprávny, uvedený v neprospech odporcu ako spotrebiteľa, keďže nevyjadruje všetky skutočné náklady, ktoré musí spotrebiteľ na poskytnutý úver vynaložiť. Skutočná RPMN je 84,45 % a v rozpore s tým, je v úverovej zmluve uvedená nesprávna RPMN - 53 %.

Pretože v predmetnej úverovej zmluve nie je uvedený skutočný údaj o výške RPMN, ale ani konkrétna výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa majú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, považuje sa poskytnutý úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bezpoplatkový. Odporca mal tak povinnosť vrátiť navrhovateľovi len hodnotu poskytnutého úveru, teda 239,- eur. Z tejto sumy zaplatil 209,55 eura, takže jeho dlh voči navrhovateľovi predstavuje 29,45 eura. K zaplateniu tejto časti súd odporcu zaviazal spolu s vyčíslenými úrokmi z omeškania vo výške 8,15 % z prisúdenej istiny, teda zo sumy 29,45 eura, a to za obdobie od 07.11.2012 do 03.09.2014, a to v sume 4,37 eura. Súčasne súd priznal navrhovateľovi aj úroky z omeškania v ďalšom období, a to od 04.09.2014 až do zaplatenia v

uplatnenej výške 8,15 % ročne zo sumy 29,45 eura. Úroky z omeškania boli priznané podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške vyplývajúcej z ustanovenia § 3 ods. 1 v spojení s §10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Keďže záväzkový vzťah vznikol pred 01. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa hlavy 18 § 2 Úverových zmluvných podmienok je potrebné uviesť, že v danom prípade navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute 17,- eur bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Uvedená pokuta je súčasťou iba úverových podmienok. Uvedené vymedzenie v zmluvných dojednaniach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011).

V danom prípade nie je splnený zákonný predpoklad platného dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd preto nárok na zmluvnú pokutu podľa hlavy 18 § 2 Úverových zmluvných podmienok vo výške 17,- eur navrhovateľovi nepriznal a návrh aj v tejto časti zamietol. Z totožných dôvodov súd navrhovateľovi nepriznal ani nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky spolu v sume 36,- eur, ktoré boli uplatňované na základe ust. hlavy 18 § 1 Úverových zmluvných podmienok. Je tiež potrebné uviesť, že v danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky za upomienky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd aj v tejto časti jeho návrh zamietol.

Splnenie povinnosti uložil súd odporcovi v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p. v zákonnej trojdňovej lehote.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Úspech oboch účastníkov bol čiastočný, a tak súd žiadnemu z nich nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1,2,3 O.s.p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.